

عنوان مقاله:

بازتعریف گردشگری بر مبنای باززنده سازی حیات بومی در بافت تاریخی

محل انتشار:

فصلنامه هنر و تمدن شرق، دوره 5، شماره 15 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

سجاد موذن - پژوهشگر دکتری مرمت بنا، دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

سفر به عنوان یکی از بهترین راهکارها برای تحول درونی در فرهنگ های مختلف بشر دارای جایگاه ویژه ای است. از آنجا که ارتباط مسافر و مقصد لازمه مسافرتی مطلوب است؛ ایجاد شرایط لازم برای شناخت حیات بومی اصیل مقصد از وظایف مداخله گران در بافت های تاریخی محسوب می شود. عموم بافت های تاریخی که در کشور مراکش دارای زندگی فعال است؛ در حیات خویش وابسته به صنعت گردشگری است. با حضور توریست در بافت نه تنها کاربری های جاری در زندگی عادی و بومی بافت به نفع خواسته های توریست ها تغییرات بنیادی پیدا می کند، بلکه اخلاق و عادات مردم ساکن در بافت نیز توریست پسند می شود. به همین دلیل شخص حاضر در بافت برای درک لایه های اصیل حیات بومی، باید لایه های مختلفی از حیات مصنوعی را کنار بزند. هدف این مقاله ارائه راهکارهایی جهت تقارب گردشگری به حفاظت از حیات اصیل جاری در بافت تاریخی است. روش دست یابی به مدارک، مطالعه میدانی و در تحلیل داده ها از روش تحلیلی-توصیفی استفاده شده است. از جمله مهم ترین راه کارهای احیا می توان به تجمیع خانه های متروک در عمق بافت، به جای تجمیع بناهای در معرض دسترسی گذرهای اصلی اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

گردشگری، حیات اصیل بومی، رفتارهای توریست پسند، فاس، تجمیع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/851672>

